

# EEN ROEMRIJKE DAG VOOR AJAX

Ajax is wel een geluksclub! Het heeft de groote Meerclub in den loop der jaren dikwijls mee gezeten en herhaaldelijk bleek in de belangwekkende historie der club, hoe duistere wolken, die dreigend kwamen opzetten, tijdig weer optrokken. Zoo is het ook met dezen grooten Ajax-dag gegaan, de dag die maanden en maanden met stijgende spanning tegemoet gezien werd en . . . die veel van zijn schittering, veel van zijn waarde als historische dag verloren zou hebben, als de opmarsch van Pluvius en zijn natte trawanten niet precies op 't juiste moment gestuit zou zijn en zelfs „het Ajaxzonnetje" zich in 't middaguur niet gevoegd had bij de duizenden, die dezen feestdag met Ajax gevierd hebben op hun werkelijk schitterend stadion.

Reeds van af 11 uur begon de intocht in de nieuwe burcht en de succesvolle architect leidde honderden gasten over tribunes en amphitheatres, door restaurants, trainingszaal, onderaardsche gewelven, waarop kleedkamers, douche-kamers, 'n electrische keuken en nog zooveel meer uitlepen.

In de fraaie bestuurskamer, die een schitterend uitzicht biedt over de oude Meer en 't Diemensch land zaten in easy chairs bestuurders van den K.N.V.B., president van Prooye, den Karel (die toch maar altijd daàr is, waar het voetbalbrandpuntje van den dag is!), Lou Boeljon, Tonny Staal en de Vries en van de Teco de serieuze, de onvermoeide Herberts. En daar kwamen nog vele anderen hun opwachting maken, de mannen van het I.C.A., dat zich in Amsterdam in korten tijd zoo'n belangrijke plaats eerlijk wist te veroveren.

Maar tegen half een begon dan toch „de plechtige opening". Bij alle lof voor Ajax, helaas de luidspreker was de eenige dissonant. Al die vriendelijke en plechtige woorden (hoe zelden spreekt men op zó'n feestelijken dag ook een feestelijk, een geestig en vroolijk woord!), drongen helaas maar tot weinigen door en 't was niet geheel onverklaarbaar, dat het publiek er hier en daar genoeg van kreeg.

Mevrouw Volkers, de echtgenoot van den vloten Ajaxcaptain, gaf onder aanbidding van een vlag namens „de dames van Ajax", het sein tot beginnen en zij werd gevolgd door Willeme Ege man, den oud-president, die met secretaris Grootmeyer tot de glorie-periode op 't oude veld den grondslag legde, den aanemer van 't grondwerk Schetters, een der stoere Ajax-veteranen. En daarop, zoo gewoontjes weg — als steeds — „den Dirk", de trouwe en joviale figuur van den K.N.V.B.-president, wiens aanwezigheid door de duizenden Ajax-aanhangers hartelijk gewaardeerd is, Groot-

**Het nieuwe stadion waardig geopend. — Veel sprekers, veel hartelijke woorden en veel publiek. — Praeses Koolhaas eert de veteranen. — En Ajax steekt van wal met een zege op Stade Français.**

meyer, die namens de W.E.K. sprak, Gosschalk (A.V.B.), van Erven Dorens, met een bijzonder vlot speechje namens het I.C.A., Geudeker, kort en rustig-zakelijk namens de Amsterdamse Sportpers (in samenwerking met de A.S.P. is een voortreffelijke accommodatie voor „de pers" geschapen!), good old Pa de Haan voor De Zwaluwen, Tau voor Blauw Wit, „Galli" voor A.F.C. enz. enz. En de keurige geschenken hoopten zich op. Eindelijk kon de rij der „Gratulanten" gestopt worden en was het oogenblik der plechtige opening aangebroken. Een door Ajax links-binnen Roeg op voortreffelijke en zeer moderne wijze gearrangeerde opmarsch van alle Ajax-elftallen, met als clou de entree op het nieuwe veld van de bijna volledige Ajax-ploeg van de kampioensjaren '16-'18 (de Kruij nam de plaats in van Terwee) had een daverend succes. Dat was inderdaad een subliem „nummer" voor zoo'n opening, ook toen 't woord AJAX in groote letters door de spelers gevormd werd. De Ajax-aanhang vergeet de historie niet en dat is een prachtige getuigenis voor de nieuwe generatie. Toen de Pelsers, Hordijk, Gupfert, de Natris, v. Dort, de Haan, Delsen, Brockman, Smit, Couton en de Kruijff hun „eereronde" maakten, kregen ze van de tribunes een ovatie en hartelijk applausdisseerde men, toen Koolhaas (de eenige man die goed te volgen was) zeide: Gij zijt voor ons onvergetelijk, gij zijt de eigenlijke bouwers van dit stadion!

Toen heeft tenslotte Dr. Vos, onze sportwethouder, gesecondeerd door den gemeente-secretaris van Lier, met een statig, doch van eerlijke waardeering getuigend speechje, onder aanbidding van een zilveren medaille van het gemeentebestuur, de openingsplechtigheid verricht.

\* \* \*

Tenslotte kon men het den duizenden op de tribunes (want 't was vrijwel uitverkocht) niet al te euvel duiden, dat het van al die speeches genoeg kreeg en verlangde naar 't aangekondigde partijtje van

Ajax I tegen de volledige ploeg van de Stade Français.

Deze Stade Français werd volkomen volgens de regelen der Ajax-kunst met 5-1 geklopt en zij kwam er wel héél genadig af, daar een vinniger en ernstiger spelend Ajax de dubbele cijfers gehaald of dicht benaderd zou hebben, maar zij bood voor de ontvangende club gelegenheid om haar intelligente en aantrekkelijk spel van den laatsten tijd te ontplooiën en 't nieuwe home met een klinkende zege in te wijden. Was deze match op het thans „vette" oude veld gespeeld, dan waren de Parijzenaars tot muisjes gestampt.

\* \* \*

Wij zijn door de Parijzenaars niet teleurgesteld om de eenvoudige reden, dat wij weinig van hen verwachtten. Fransche amateurs — en dat nadat eerst kort geleden het amateurisme in Frankrijk door de invoering van het professionalisme grondig afgeroomd is — kan niet zóó sterk zijn, dat het Ajax in zijn huidige vorm verontrusten kan.

Er zijn momenteel niet veel clubs die Ajax weerstaan en zeker geen amateurclubs. Het ploegje is er best in en 't benadert de kampioens-ploeg van de jaren '17-'19 zeer. Men krijgt den indruk, dat de achterhoede 't minste deel van het team is, doch dit ligt voor 90% aan de aanvallende speelwijze van de half-linie. De aanval speelt productief spel, waarbij Roeg de motor is en in zijn methode aan Adam doet denken. Van Reenen en Volkers zijn de fijne technici die een merkwaardig elegant partijtje laten zien en Mulders en ter Have geroutineerde, handige vleugelspelers.

Tóch . . . Ajax komt voor heeter vuren te staan en zal Zondag al uit een ander vaatje moeten tappen!

Het was al „knapjes donker" toen Job Mutters zijn welluidende solo besloot en de massa voldaan den terugtocht aanvaardde langs 't fantastisch verlichte voorterrein, terwijl nog eens de Ajaxmarsch „heil Ajax, heil rood-witte schare!" weerklonk.

J. HOVEN.

## Rugby

### Off. mededeeling Ned. Rugbybond

Programma 16 December: Noord-Zuid wordt uitgesteld tot begin Januari en zal zeer waarschijnlijk, bij wijze van propaganda in de provincie gespeeld worden. De diverse clubs kunnen dezen dag derhalve voor training benutten.

SECRETARIS.